

עין משפט
גזר מצוה

נה:

ובחילוק
לחם הפנים. דוקא בחילוקו שזין אלכל סילוקו וסידורו והקטרת הצויקין למשמר הקצוע דהכי תניא בתוספתא לחם הפנים עבודתו במשמר הקצוע ואכילתו בכל המשמרות והיינו טעמא משום דבגמרא מרבינן ליה חלק כחלק יאכלו משמע לאכילה רביה רחמנא ולא לעבודה ומוסף שבת לא מפרשה מתניתין מידי ושיירא והוי בכלל דשאר קרבנות צבור וכי קאמר בגמרא לאתויי פר העלם דצר של צבור ושעירי עז"ז הוה מני לאתויי מוסף שבת דצהדיא קמני בתוספתא שהוא למשמר הקצוע והא דמרצה לחם הפנים טפי דיאללו משמע מידי דאכילה הוא עיקרו והיינו לחם הפנים שכצר נעשה מלכותו משבת שעברה שסידרוהו על השלחן ואינו מחוסר מעתה אלא סילוק דאי משום הקטרת צויקין להמיר לחם קאתיין ואין עבודה זו בגוף הלחם:

עד

החליל פרק חמישי סוכה

מתני'
יו"ט הראשון של חג כו'. וכל המשמרות עולות לרגל ושש עשרה מהם מקריצין שש עשרה בזהמות הללו: **נשפיינו כו'.** דכל המשמרות זוכות בחובות הבאות מחמת הרגל ברגל ואין משמר של אותה שבת יכולה לעכב עליהן כדאמרין

בגמרא: **יוס הראשון.** שהיו שמונה משמרות לי"ד כבשים ששה משמרות מן השמונה היו מקריצין שני כבשים כל אחת מהן הרי שנים עשר כבשים: **והשאר.** שנים הנותרות מקריצות אחד אחד: **כשני.** שנתמעט אחד מן הפרים ונשתיירו תשעה משמרות לי"ד כבשים: **חמשה מהם מקריצים שנים שנים.** הרי עשרה: **והשאר.** ארבעה הנותרות מקריצות כל אחת כבש אחד: **בשלישי.** שנתמעט עוד אחד מן הפרים ונשארו עשרה משמרות לי"ד כבשים: **ארבעה מקריצין שנים שנים.** דהוו להו שמונה: **והשאר אחד אחד.** ששה כבשים לששה משמרות: **בשניעי כולן שזין.** כל המשמרות המקריצות כבשים שוות שכל אחת מקרצת אחד שהרי אינם אלא שבעה פרים ואילים שנים ושעיר אחד לעשרה משמרות נשתיירו י"ד כבשים לי"ד משמרות: **בשמיני חוזרים לפייס כברגלים.** פר אחד ואיל אחד ושבעה כבשים הקריצים בשמיני אין קריצים כסדר קרבנות החג שקרבו לפי סדר משמרות כדצטין לפירוש: במסקנא אלא כל המשמרות באות ומפיסות עליהן כמו שמפיסין בשאר רגלים שאין קרבנותיהן מרובין להקריצן לפי הסדר ולהשוות בהן כל המשמרות אף בשמיני כולן מפיסין והזוכה בפייס מקריצו ובסדר יומא (דף כג.) מפרש **היאך מפיסין: אמרו מי שהיה מקריצ היום פרים לא היה מקריצ למחר.** פרים שאין המשמרות שהקריצו כבשים אחתמול מניחים אותם אלא חוזרין חלילה ונמלאו כולן שונות ומשלשות צפרים חוץ משתים ששונות ואין משלשות. כיצד ציוס הראשון היו י"ג פרים והקריצו י"ג משמרות כדרך

שקדרוס בדצרי הימים (א' ד) יהויציב ראשון ואחריו ידעיה חרים כו' כולן כמות שהן סדורים נשתיירו עשתי עשרה אחרונות לאילים ולכבשים למחרת היו שנים עשר פרים ומקריצין אותן הנך י"א משמרות וחוחר יהויציב ומקריצ אחד נמלא ששנה יהויציב לבדו בשלישי היו אחד עשר פרים והקריצום י"א משמרות שאחרי יהויציב נמלא ששנו י"ב משמרות בדביעי היו עשרה פרים והקריצום עשרה משמרות שלאחריהם הרי ששנו נמלאו כ"ב משמרות שונות בחמישי תשעה פרים שתי משמרות האחרונות הקריצו שנים מהן וחור יהויציב ושש משמרות שלאחריו והקריצו שבעה הרי ששילשו שבעה משמרות כששי שמונה פרים והקריצום השמונה שלאחריהם הרי ט"ו משמרות ששילשו שבעה פרים לשבעה משמרות נמלאו כולן משלשות חוץ משתים האחרונות: **גב' לימא מנסינן.** דקמני בשמיני חוזרים לפייס כברגלים וקא סלקא דעמיה דכל המשמרות באות ומפיסות רבי היא ולא רבנן: **בסתילה מפיסין עליו.** כל המשמרות כאילו הוא תחילת קרבנות ולא אמרינן ליקרבו חד מהנך שלא שילשו: **לאו אפוסו צעי.** צין שתייה אחי מהן מזכה צו ודלמא הואו פייס דקאמר מתני' צין שתייה היה דהא לא תנן ציה בתחילה: **מאי קמ"ל.** וכי מניינא אחא לאגמרינן שכן עולה החשדון כשחזרין חלילה: ומשני קמ"ל מאי דאשמועינן נמי תנא דמתניתין מי שהיה מקריצ פרים היום כו': **שצעים פרים.** פרי החג שצעים הם חוץ משל שמיני כנגד שצעים אומות לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם לפי שנידוינן בחג על המים: **פר יחידי.** של שמיני: **שאהנה ממך.** אין לי הנייה וקורת רוח בשל אלו אלא בשלך: **במתני' גב' פריקס.** בשלשה רגלים: **באימורי רגלים.** בעורות של עולות וצחזה ושוק של שלמי חגיגה הבאות מחמת הרגל ובגמרא מפרש מאי לשון אימורים דקמני: **ובחילוק לחם הפנים.** אם אירעה שבת ברגל שבעבת מסלקין אותו ומסדרין לחם אחר תחתיו כדכתיב (ויקרא ד) ציוס השבת יערכנו: **ובעלמס.** כשאירע בשבת ויש צו חילוק חמץ דשתי הלחם וחילוק לחם הפנים שהוא מזה כדאמרין בכל המנחות באות מזה (מנחות דף נג.): **אומר לו.** לכל אחד כשנותנין לו חלקו הילך מזה וכשנותנין לו בשתי הלחם אומרים לו הילך חמץ לפי שאין חולקים קרבן כנגד קרבן אלא מכל אחד חלקו כדקיימא לן בקידושין (דף נג.) ובמנחות (דף עג.) מלכל צני אהרן תהיה ולפיכך מודיעים אותו: **משמר שזמנו קצוע.** שהיה משמש בשבת זו שהרגל חל בזהמה: **מקריצ סמידין.** שהרי אינם כשציל הרגל: **ונדרים ונדבות.** שנדבו ונדדו כל השנה ומקריצין אותם עכשיו אין שאר המשמרות זוכין בהם שאין זוכין אלא חובות שמחמת הרגל: **והוא מקריצ אם הכל.** בגמרא [נ.] מפרש לאתויי מאי: **גב' אימורין דגבזה נינשו.** ומאי שוות איכא: **במה שאמור ברגלים.** בחילוק קרבנות האמורים ברגל הראויין להתחלק כגון חזה ושוק של שלמי חגיגה של כל יחיד ויחיד ועורות של עולות ראיה ומוספי צבור ושעירי חטאות: **וכא ככל אום נפשו ושרם ככל אחיו.** שאין המשמר מעכב עליו וכיון דזוכה בעבודתו זוכה באכילתו דכתיב (ויקרא ו) לכהן המקריצ אותה לו תהיה ובכ"ד מקומות נקראו כהנים לויס: **ס"ל מאחד שעריך.** רישיה דקרא וכי יבא הלוי מאחד שעריך ודריש ליה הכי כמו באחד שעריך כשכל ישראל נכנסין בשער אחד כלומר צעיר אחת: **מנין של המשמרות שוות.** ברגל בחילוק לחם הפנים: תלמוד

מסורת הש"ס

א) [מסופתא פי"ד הי"ט],
ב) [צ"ל אלעזר],
ג) [נמו"ק ח' ד],
ד) [פסחים לא.],

תורה אור השלם

י. וְכִּי יָבֹא הַלֵּוֹי מֵאֶחָד שְׁעָרָיִךְ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא נָזֵר שָׁם וּבָא בְּכָל אֶרֶץ נַפְשׁוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִבְחֹר יְיָ:
דברים יח ו

מוסף רש"י

כנגד שבעים אומות. שמתמעטים והולכים, סומן כליה הוא להם, וציוניו השמקדות שזין באימורי מן היסורים (בסודר כט יח.) כנגד אומה יחידה. כנגד ישראל (שם כט יז).

רבינו חננאל (המשך)

כריב. מתני' בשלשה פקוקים בשנה היו כל המשמרות שזין באימורי רגלים ובחילוק כו'. ש"מ דלית למשמר הקבוע בההוא שנות, כל באימורי הרגלים ולא בלחם הפנים, אלא כאחת מן המשמרות כולן. ובעצרת נמי, שתי הלחם לכ"ד משמרות היו מתחלקות, ואמרו לראש המשמרה הא לך מצה דהוא מן לחם הפנים, והא לך חמץ דהוא משתי הלחם. פי' אימורי הרגלים, האמור בקרבנות הרגלים, כגון חטאת צבור וכיוצא בו דתנן בהו דנאכלין לזכרי כהונה לפנים מן הקלעין, וכן כל חובות הבאות מחמת הרגל ברגל. אבל עולות, דבבות נינהו. והיינו דאמר רב חסדא מאי אימורי, מה שאמור ברגלים. ותלמודא מכי יבא הלוי מאחד וגו' ושרת בכסם ה' וגו', בשעה שכולן נכנסים בשער אחד, ושרת. ותלמודא דלחם הפנים,